# Literatura catalana

## Àngel Guimerà (lectures anteriors)

Solucions · 32 exercicis

Proves d'accés a la universitat (PAU) de Catalunya. Ordenats del més recent al més antic.
Retalls dels exàmens i pautes oficials (selecat.cat / universitats.gencat.cat).

## 1. PAU 2015 · Setembre · Sèrie 5 · Exercici 1 (Opció B)

OPCIÓ B

1. A *Mar i cel*, Àngel Guimerà se serveix d'un rerefons històric per construir un conflicte tràgic que oposa la identitat individual dels protagonistes als condicionaments familiars, religiosos i socials dels mons a què pertanyen. Identifiqueu aquest rerefons històric, i expliqueu el conflicte que es planteja i per què es resol de manera tràgica.
[3 punts]

**Pauta de correcció**

*L'examinand ha d'explicar que:*

a) *L'acció de l'obra se situa el 1639, trenta anys després de l'expulsió dels moriscos dels regnes hispànics, d'acord amb l'ordre de Felip III. Saïd, el protagonista, és fill d'una família mixta de València: pare musulmà i mare cristiana, assassinats per la intolerància dels catòlics durant l'expulsió. La condició de desarrelat i el desig de venjança impulsen Saïd a practicar la pirateria contra naus cristianes. Al seu torn, Blanca és filla de Carles, que representa l'odi institucional cap a la població musulmana i el fanatisme religiós de la Contrarreforma; aquesta visió condemna Blanca a un destí de monja de clausura. (1 punt)*

b) *El conflicte es planteja quan Saïd i Blanca descobreixen l'atracció que senten l'un per l'altre (que gradualment es va manifestant com el desig amorós), perquè qüestiona el destí que les circumstàncies els han imposat: l'atracció per Blanca revifa en Saïd el record de la mare cristiana (anomenada Blanca, també), li desperta sentiments de pietat que ignorava, l'enfronta a la seva pròpia tripulació i, de fet, li impedeix el retorn a Alger; en Blanca, la pietat per la història desgraciada de Saïd es va convertint en una atracció que posa en crisi el seu destí religiós prefixat i l'autoritat del pare inflexible. (1 punt)*

c) *Com en moltes tragèdies romàntiques, els personatges apareixen com herois que han de defensar la seva identitat individual contra un món hostil; això els obliga a triar entre la fidelitat a la pròpia col·lectivitat i els impulsos del cor. La tria (voler viure l'amor) topa amb la impossibilitat que imposen les circumstàncies socials, religioses i familiars, de manera que l'amor és possible, però no hi ha un lloc per viure'l: no poden modificar el destí imposat per les circumstàncies i només poden morir heroicament. (1 punt)*

*Si l'examinand complementa la seva resposta de manera correcta i coherent amb algun altre aspecte pertinent no explicitat en l'enunciat, se li pot assignar per aquest concepte fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no pot sobrepassar els 3 punts.*

## 2. PAU 2015 · Juny · Sèrie 2 · Exercici 2 (Opció B)

**2. Expliqueu el significat del títol de la tragèdia *Mar i cel*, d'Àngel Guimerà. Tingueu en compte l'espai on transcorre l'acció, el destí dels protagonistes abans que esclati el conflicte, i el desenllaç..**
**[2 punts]**

**Pauta de correcció**

*L'examinand ha d'explicar que el mar i el cel representen, respectivament, Saïd i Blanca. Tant l'un com l'altre viuen un destí que els allunya de la terra (físicament i metafòricament): la condició de desarrelat empeny Saïd a viure al mar, sense lligams; la imposició paterna empeny Blanca al cel, és a dir, metafòricament, a la religió, i això l'allunya de la vida. (1 punt) El sentit del títol es fa evident en el desenllaç, quan, en saltar a l'aigua des de la finestra de la cabina on s'ha esdevingut tota l'acció, Saïd crida «Al mar!» i Blanca, «Al cel!» Aquests dos elements adquireixen ara un altre sentit: representen l'alliberament dels condicionaments imposats i tenen un valor transcendent: són els espais oberts, infinits, més enllà de la terra, en els quals és possible viure l'exaltació amorosa: Saïd i Blanca s'uneixen en la mort (Saïd l'anomena «esposa»), tal com mar i cel s'uneixen a l'horitzó. (1 punt)*

*Si l'examinand complementa la seva resposta de manera correcta i coherent amb algun altre aspecte pertinent no explicitat en l'enunciat, se li pot assignar per aquest concepte fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no pot sobrepassar els 2 punts.*

## 3. PAU 2015 · Juny · Sèrie 4 · Exercici 3 (Opció A)

**3. Comenteu el fragment següent de l'acte i, escena xv, de Mar i cel, d'Àngel Guimerà. Tingueu en compte, sobretot, aquests aspectes (no cal tractar-los separadament ni en el mateix ordre):**

**a) La situació i la importància en l'estructura dramàtica de l'obra.**
**b) La mètrica i el valor de les acotacions.**
**c) El sentit del fragment en relació amb el conflicte que planteja la tragèdia.**

**[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]**

SAÏD:

Hassèn, aparta't.

*(Despreciatiu de cop, després amb exaltació creixent.)*

Vull veure al vanitós com s'estarrufa...
Un gall sense esperons i sense cresta!
Sempre parlant d'honor, i sempre als llavis
posant-se un Déu que a cada instant trepitgen.
Miserable, felló!... Mos fills, veieu-lo:
és de la taifa d'aquells vils que un dia,
hipòcrites parlant d'amor als homes,
nos xuclaren la sang; ni en les estables
nos deixaren un lloc vora les bèsties;
i avorrits com mesells, i a la ventura,
nos llençaren pel món, sens cor, negant-nos
fins per morir en pau un clot de terra.
I pel cap de son Déu, que era ben nostre
lo món que ens han robat! Mes què podíem
esperar d'una gent que té, mireu's-ho,

*(Despenjant lo punyal amb empunyadura de creu i llençant-lo a terra.)*

l'odi unit al perdó; l'anyell al tigre:
lo punyal i la creu tot d'una peça.

*(Després d'una pausa, senyalant a Carles.)*

I ara escolteu, companys, per sa vergonya.
[…]
Mes, ah! De cop nos revoltà la xusma
de mariners cristians; un crit la mare

llençà de mort; volgué fugir; los monstres
pels cabells l'atraparen. La sang seva
*(Blanca, sense donar-se compte, s'enterneix i acaba per plorar.*)
aquí em saltà. *(A son rostre.)*
Caigué, i ai! de sos braços
m'arrencaven! Mes ella m'estrenyia,
morint i tot, aquesta mà; ses ungles
m'entraven a la carn: «Fill: venja'ns! venja'ns!»
I els monstres l'aixecaren, i a les ones
la llençaren rient, i com surava,
«venja'ns! » cridant, d'un cop de rem li obriren
lo cap pel mig i s'enfonsà entre escuma!
*(Molt despreciatiu.)*
I aquí els teniu, que els fem horror! Les hienes,
los lladres i assassins bé ho som nosaltres!
Ells... coloms sense fel, ànimes pures,
cors de nin, tot amor, sants de retaules!

BLANCA (*sanglotant):*
Pare! ah! pare!

CARLES:
Què, filla?

BLANCA:
Déu meu!

CARLES (*ab indignació):*
Plores?

SAÏD (*amb marcada sorpresa):*
Qui plora? *(A part.)* Com? Aquesta dona!

FERRAN (*amb dolçura):*
Blanca!

**Pauta de correcció**

*Els tres punts assignats al comentari de contingut es poden atorgar si l'examinand tracta, per separat o conjuntament, els aspectes especificats en les preguntes, és a dir, si:*

a) *Situa el fragment al primer acte, un cop s'han presentat els trets essencials de cada personatge: l'autoritat i la força de Saïd, el fanatisme religiós de Carles i la determinació d'heroïna cristiana de Blanca; i si diu que el monòleg de Saïd, que justifica el seu odi als cristians, és la clau de la modificació que sofriran els dos personatges principals, tal com es manifesta en les reaccions de Blanca i Saïd al final del fragment. (0,75 punts)*
b) *Explica que el fragment, com tota la tragèdia, està escrit en versos decasíl·labs blancs (és a dir, sense rima), una forma flexible que aproxima el vers a la fluïdesa de la prosa (d'aquí els encavallaments i els trencaments dels versos en les intervencions dels personatges, com es veu al final del fragment); i si sap dir que les acotacions indiquen en cada moment el to i el sentiment amb què són dites les coses (fonamentals per a la comprensió de les reaccions dels personatges al final del fragment) o bé apunten la gestualitat del personatge (aquí, per exemple, «llençant el punyal» o «assenyalant a Carles»). (0,75 punts)*
c) *Explica que el llarg monòleg de Saïd té dues funcions: serveix, primer de tot, per mostrar els fonaments de l'odi de Saïd pels cristians, i en segon lloc per modificar l'actitud de Blanca i, de retruc, de Saïd. El primer aspecte es manifesta de maneres diferents en les dues parts del monòleg: en la primera, Saïd acusa els cristians d'hipocresia perquè prediquen l'amor però, en canvi, han maltractat i expulsat els moriscos i els han qualificat de criminals; Saïd exemplifica la hipocresia amb el punyal, que és alhora la creu dels cristians i l'arma (amb la qual Blanca l'ha volgut matar). El segon aspecte depèn de l'evocació de la mort de la mare quan Saïd tenia sis anys: la visió d'aquesta mort i el prec de venjança han marcat la vida de Saïd i expliquen el seu errabundeig de pirata i la seva hostilitat cap als cristians. La pietat de Blanca, que plora, insinua un canvi d'actitud —i una aproximació cap a Saïd—, i de retruc el canvi d'actitud de Saïd quan se n'adona. La indignació de Carles i la dolçor de Ferran dibuixen bé l'actitud d'aquests dos personatges. (1,5 punts)*

*Si l'examinand complementa la resposta de manera correcta i coherent amb algun altre aspecte pertinent no explicitat en l'enunciat, se li pot valorar fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no pot sobrepassar els 3 punts assignats al contingut.*

## 4. PAU 2014 · Setembre · Sèrie 5 · Exercici 3 (Opció B)

**3. [*Mar i cel*, Àngel Guimerà]**

*Els tres punts assignats al comentari de contingut es poden atorgar si l'alumne/a tracta, per separat o conjuntament, els aspectes especificats en les preguntes (a raó d'1 punt per cadascun d'ells), és a dir:*

*a) Si explica la relació entre Saïd i Blanca i aclareix els aspectes argumentals que permeten entendre la reacció de Saïd en el fragment.*

*b) Si mostra que aquests versos mantenen el decasíl·lab blanc i assenyala diversos recursos formals, com les repeticions, exclamacions, algunes figures retòriques, etc.*

*c) Si comenta que aquest desig de venjança de Saïd no solament prové dels fets que va viure relatius a l'expulsió dels moriscos sinó també de la gelosia que sent en creure que Ferran està enamorat de Blanca.*

*Si l'alumne/a desenvolupa de manera correcta i coherent alguna qüestió no explicitada estrictament en els enunciats, però que hi és tanmateix pertinent, se li pot assignar per aquest concepte fins a 1 punt, amb el benentès que aquest es comptarà dins els 3 punts assignats al contingut de la resposta.*

## 5. PAU 2014 · Juny · Sèrie 3 · Exercici 2 (Opció B)

**2. [Mar i cel, Àngel Guimerà]**

L'alumne/a ha d'explicar que Joanot és un renegat que s'ha passat al bàndol dels pirates després d'haver assassinat la seva dona (1 punt). És un personatge que viu sempre perseguit per un sentiment de culpabilitat i, tot i que acaba ajudant els cristians, sempre arrossegarà el seu passat (1 punt).

Si l'alumne/a complementa la resposta de manera correcta i coherent amb alguna qüestió no explicitada estrictament en l'enunciat, però que hi és, tanmateix, pertinent, se li pot valorar fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no sobrepassarà els 2 punts.

## 6. PAU 2014 · Juny · Sèrie 4 · Exercici 3 (Opció A)

**3. [Mar i cel, Àngel Guimerà]**

Els tres punts assignats al comentari de contingut es poden atorgar si l'alumne/a tracta, per separat o conjuntament, els aspectes especificats en les preguntes (a raó d'1 punt per cadascun d'ells), és a dir:

a) Si explica els aspectes argumentals bàsics per tal d'entendre els fets esdevinguts fins al moment del monòleg. Hauria d'incloure en la seva explicació les referències a l'intent de Blanca de matar Saïd (acte I, escena XIX) o al possible destí de la noia quan desembarquin a Alger.

b) Si mostra el trasbals del personatge tal com es fa palès en el fragment: Saïd deixa de ser el pirata ferotge per convertir-se en un home commogut per una cristiana, fins al punt que no sap si prefereix arribar al destí o continuar navegant.

c) Si analitza alguns aspectes del llenguatge emprat per Guimerà: el decasíl·lab blanc, les acotacions, les antítesis, l'adjectivació, les preguntes retòriques, les exclamacions, etc.

Si l'alumne/a desenvolupa de manera correcta i coherent alguna qüestió no explicitada estrictament en els enunciats, però que hi és tanmateix pertinent, se li pot assignar per aquest concepte fins a 1 punt, amb el benentès que aquest es comptarà dins els 3 punts assignats al contingut de la resposta.

## 7. PAU 2013 · Setembre · Sèrie 1 · Exercici 2 (Opció A)

2) [2 punts]

*L'alumne/a ha d'explicar què són l'apart (1 punt) i el monòleg (1 punt) de manera que quedi clara la diferència entre tots dos. Es valorarà positivament que inclogui exemples (els monòlegs de Saïd i Blanca i els aparts freqüents en el personatge de Joanot).*

*Si l'alumne/a complementa la resposta de manera correcta i coherent amb alguna qüestió no explicitada estrictament en l'enunciat, però que hi és, tanmateix, pertinent, se li pot valorar fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no sobrepassarà els 2 punts.*

## 8. PAU 2013 · Juny · Sèrie 3 · Exercici 3 (Opció A)

3) Comenteu el fragment següent de *Mar i Cel*, d'Àngel Guimerà (acte I, escena V). Tingueu en compte, especialment, aquests aspectes (no cal tractar-los separadament ni en el mateix ordre):

a) Contextualitzeu el monòleg de Blanca. Cal que s'entengui com és el pare a qui s'adreça, o per què parla de "prova" ("que bé pot ser que en esta nau me tinga / per provar-li mon cor").
b) Caracteritzeu el personatge de Blanca tal com ella mateixa es mostra.
c) Analitzeu la llengua i l'estil del fragment.

[3 punts pel contingut; 2 punts per la capacitat d'argumentació i anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

BLANCA: No sé, pare, no sé... Potser m'envia
Déu esta prova per major ventura.
Quan jo era petita... en una celda
me tancàreu de cop, tant, que passava,
sens dar-me'n compte, de jugar amb nines
a servir a Jesús. Bé prou les llàgrimes
m'eixien estant sola, i en lo temple
que sovint me distreia! Fins a voltes
veure em semblava a mon entorn les nines
que amb los ulls me cridaven juganeres!
Mes sobte alçava el front esporuguida
sentint una mà ossosa en mes espatlles
i el barboteig del cor. Bé encara hi veia
per los altars quelcom d'aquelles nines.
Mes llavors... ai que tristes me miraven!
Los jocs vaig oblidar; amb tot, a voltes
com batre d'ales en mon cor sentia!
Des de l'hort als aucells jo prou que els veia
pujar al mur i empendre la volada,
i em deia tot seguit: què deu haver-hi
més enllà d'eix vedat, que al fugir canten?
I al mur hi vaig pujar des d'una soca.
Quin goig, mon Déu!... a l'altra part tot eren
carrers i gent; a sota meu jugaven
dos nens rossos com l'or; quanta ventura
en son riure i saltar! Mes, d'una porta
una dona sortí: fills meus, que arriba
vostre pare, els va dir, quan ja els alçava
en sos braços un home... tan feréstec

com aquestos ho són, i jo sentia
ses paraules i besos amorosos...
i plorava com ell; perquè ell plorava!
Tot això va passar; coses de nena!
Ja gran, després, tan sols en la clausura
he desitjat lo goig d'aquí a la Terra.
Mes, jo em pregunto avui: què has fet, oh dona,
per ton Déu i Senyor? Si he consagrada
ma vida an Ell, de vós és sols la glòria;
vós m'heu fet tal com sóc. Per això em deia
que bé pot ser que en esta nau me tinga
per provar-li mon cor, i, jo us ho juro,
*(Amb resolució.)*
que per mi em guanyaré lo ser-li esposa.

*Els tres punts assignats al comentari de contingut es poden atorgar si l'alumne/a tracta, per separat o conjuntament, els aspectes especificats en les preguntes (a raó d'1 punt per cadascun d'ells), és a dir::*

*a) Si explica la situació en què es troben els cristians i ella mateixa en el moment en què Blanca recita el seu monòleg, i presenta el seu pare com una persona molt intransigent.*

*b) Si mostra els trets característics de la seva personalitat que apareixen en el fragment (Blanca, educada en el convent, és una noia trista que enyora el caliu familiar). Es valorarà positivament si l'alumne/a reconeix en el text determinats indicis d'un canvi d'actitud posterior: "què deu haver-hi / més enllà d'eix vedat o bé [...] un home... tan feréstec / com aquestos ho són, i jo sentia / ses paraules i besos amorosos..."*

*c) Si analitza algun aspecte del llenguatge emprat per Guimerà: el decasíl·lab blanc, les pauses (punts suspensius), les imatges (les nines, els aucells, el mur), les preguntes retòriques, etc.*

*Si l'alumne/a desenvolupa de manera correcta i coherent alguna qüestió no explicitada estrictament en els enunciats, però que hi és tanmateix pertinent, se li pot assignar per aquest concepte fins a 1 punt, amb el benentès que aquest es comptarà dins els 3 punts assignats al contingut de la resposta.*

## 9. PAU 2013 · Juny · Sèrie 4 · Exercici 1 (Opció A)

**OPCIÓ A**

1) S'ha dit que *Mar i cel*, d'Àngel Guimerà, és una tragèdia en tres actes i en vers. Expliqueu l'estructura de l'obra i com avança el conflicte dramàtic al llarg dels tres actes. Comenteu també el fet que el dramaturg hagi decidit mantenir la unitat de lloc en tota l'obra.
[3 punts]

*L'alumne/a haurà d'explicar que la tragèdia respon a l'estructuració característica de plantejament, nus i desenllaç, tot i que cada acte per si sol té una estructura interna (1 punt). Haurà de mostrar i exemplificar el procés que segueix el conflicte dramàtic: el primer acte atenua l'oposició entre Saïd i Blanca, tot i que aquesta intenta matar-lo; el segon, després de l'alliberament dels cristians per part de Joanot, mostra Blanca defensant sorprenentment Saïd, i el tercer, imposa el destí fatal quan sembla que els fets esdevenien favorables per a la culminació de la passió amorosa entre els dos protagonistes (1 punt). Finalment, l'alumne/a haurà de comentar que la unitat de lloc provoca una certa contenció al dramaturg i posa èmfasi en la paraula i no en altres aspectes més accessoris (1 punt).*

*Si l'alumne/a complementa la seva resposta de manera correcta i coherent amb algun altre aspecte no explicitat estrictament en l'enunciat, però que hi és tanmateix pertinent, se li pot assignar per aquest concepte fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no sobrepassarà els 3 punts.*

## 10. PAU 2012 · Setembre · Sèrie 4 · Exercici 3 (Opció B)

3) A propòsit del fragment següent de *Maria Rosa*, d'Àngel Guimerà (Acte III. Escena V), tingueu en compte, especialment, aquests aspectes (no cal tractar-los separadament ni en el mateix ordre):

a) situeu el text, contextualitzeu-lo en l'argument de l'obra i expliqueu per què Maria Rosa es considera una dona perversa el dia del casament amb Marçal;

b) interpreteu la causa que fa dir a Maria Rosa: "Oh, si no me l'estimés [a Marçal], fóra la dona més *ditxosa* de la terra!";

c) expliqueu per què, tot i la frase de Maria Rosa reproduïda en l'apartat b), el sacerdot li aconsella que es casi amb Marçal.

[3 punts pel contingut; 2 punts per la capacitat d'argumentació i anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

MARIA ROSA: Marçal, *(Plorant)* jo no el vull oblidar, a l'Andreu, mai de la vida! Pobre Andreu! Que avui sóc la dona més dolenta que ha trepitjat el món!
MARÇAL: Bé, què li has dit, al rector?
MARIA ROSA: Què li he dit?... Que en aquest poble vaig coneixe'l, i en aquest poble mateix, i en aquest poble mateix, com si fos un càstig de Déu, he de ser d'un altre home!
MARÇAL: Ves quina culpa en tenim tu i jo, si aquí s'ha acabat la carretera! I això no sé a què ve, perquè tu ja ho sabies.
MARIA ROSA: Guaita, va ser en aquella masia. Ell trepitjava al cup i jo era veremadora.
MARÇAL: Ja m'ho has contat cent cops. Te tornes cançonera.
MARIA ROSA: Doncs al sortir de la iglésia aquest matí, me n'hi he anat a la masia perquè el cor m'hi duia! Tot està com abans, tot! El lloc a on les fadrines sopàvem, el cup a on trepitjava l'Andreu, ara sec i tapat com una sepultura, aquell cup a on el van ferir i a on amb el most s'hi barrejava la seva sang!... Allí vaig començar jo a estimar-lo.
MARÇAL *(agafant-la pel braç)*: Maria Rosa!
MARIA ROSA: Sí que hi he anat. Sí! *(Sempre plorant.)* I al veure-ho m'ha semblat que l'Andreu era al meu davant reptant-me de mala dona! I he arrencat a córrer fugint d'aquella casa i d'ell, que em perseguia!
MARÇAL: Ves quines coses de contar al rector! Au, au, vesteix-te.
MARIA ROSA: No: sàpigue-ho tot. Que li he dit que m'ajudés a separar-me de tu. Marçal, per tancar-me per sempre on ell volgués. I m'ha preguntat si jo t'estimava. "Oh, si no me l'estimés fóra la dona més *ditxosa* de la terra!" I al sentir-ho m'ha dit que em casés amb tu.
MARÇAL: Fins el senyor rector, què més vols?
MARIA ROSA: Marçal, no m'enganyis. Digue-m'ho mirant-me als ulls: m'estimes... amb tota la teva vida?...
MARÇAL: Si jo no t'hagués estimat mai..., igual que tu, fóra el més *ditxós* de la terra.

*L'alumne/a haurà de tractar, per separat o conjuntament, els aspectes següents:*

*a) la situació del fragment en el conjunt de l'obra com un episodi que és decisiu per entendre el desenllaç, ja que Maria Rosa i Marçal es casaran en un poble al costat mateix de la masia on Maria Rosava conèixer Andreu i on ha culminat el trajecte vital i simbòlic que ha estat la construcció de la carretera. Casant-se amb Marçal i en el lloc on ho farà, la dona troba que el seu nou matrimoni és una doble profanació de la fidelitat que ha de guardar a l'Andreu, mort al penal de Ceuta. Per aquesta doble raó es considera perversa (1 punt).*

*b) el component passional tan profund –de conseqüències tràgiques– de l'amor de Maria Rosa per Marçal, un component que aconsegueix de dominar la voluntat de Maria Rosa i que fa que el patiment que la dona hi troba sovint sobrepassi el plaer que hi vol trobar (1 punt);*

*c) la consciència del sacerdot que un amor de la mena del que Maria Rosa sent per Marçal només pot trobar una sortida psicològicament acceptable i moralment admissible en el matrimoni, mitjançant els deures i els drets del qual es pot intentar asserenar –intent que fracassarà en l'obra— la força devastadora, tràgica, d'aquest erotisme trasbalsador (1 punt).*

*Si l'alumne/a complementa la seva resposta de manera correcta i coherent amb alguna qüestió no explicitada estrictament en l'enunciat, però que hi és tanmateix pertinent, se li pot assignar per aquest concepte fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no sobrepassarà els 3 punts assignats al contingut.*

## 11. PAU 2012 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 2 (Opció A)

2) Referint-se a *Maria Rosa*, d'Àngel Guimerà, Enric Gallén ha escrit: "[...] davant del poder dels contractistes, a l'hora d'exposar la seva misèria material, tots ells [els treballadors de la carretera], actuen amb prevenció, i amb una bona dosi de respecte i sobretot de por, sense que aflori cap mena de proposta radical ni d'enfrontament amb l'empresa –amb l'excepció, almenys verbal, de la Tomasa. Analitzeu per què es comporten així, aquests treballadors? Què fan quan la situació –acte segon, escena segona– encara empitjora?
[2 punts]

*L'alumne/a ha d'explicar, en conjunt o per separat que: a) els treballadors de la carretera rebutgen la possibilitat de fer una vaga o de crear una comissió per tal de negociar amb els contractistes les quinzenes que els deuen perquè, tenen consciència, segons la visió de Guimerà, dels conflictes socials, de la seva feblesa col·lectiva i de la incapacitat d'aconseguir un èxit fent ús d'aquests recursos; b) els treballadors també rebutgen la vaga perquè no volen ni directament ni indirectament provocar una situació laboral violenta com la que va causar la mort del capatàs, l'atribució del crim a Andreu per part de Marçal, el judici i l'empresonament al penal de Ceuta de l'Andreu i la solitud de Maria Rosa; i c) els treballadors recorren a la redacció d'una carta molt respectuosa adreçada als contractistes procurant només de desvetllar-ne un sentiment de compassió, no pas el sentit de justícia, que els dugui a pagar els diners que els deuen. Cadascun d'aquests aspectes es valorarà amb 1 punt.*

*Si l'alumne/a complementa la resposta de manera correcta i coherent amb alguna qüestió a banda de les esmentades, se li pot atorgar per aquest concepte fins a 1 punt. En tot cas, la puntuació global de la pregunta no excedirà mai els 2 punts.*

## 12. PAU 2012 · Juny · Sèrie 3 · Exercici 1 (Opció B)

**OPCIÓ B**

1) S'ha dit que Guimerà sotmet l'estructura de les seves obres a la divisió clàssica en tres actes: plantejament, nus i desenllaç. Expliqueu aquesta estructura en *Maria Rosa* i concreteu com s'hi desenvolupen els fets fonamentals, els moments de màxima tensió de cadascuna de les parts, les anticipacions que permeten preveure alguns fets o el desenllaç, etc.
[3 punts]

*L'alumne/a ha d'explicar, d'una banda, com es desenvolupen els fets de l'obra tot relacionant-los amb el plantejament, nus i desenllaç (1'5 punts) i, de l'altra, ha d'explicitar alguns aspectes concrets dels especificats en l'enunciat (1'5 punts, independentment del nombre d'aspectes que desenvolupi, és a dir, si només en tracta un però amb claredat i aprofundiment, se li pot atorgar aquests 1'5 punts).*

*Si l'alumne/a complementa la seva resposta de manera correcta i coherent amb alguna qüestió no explicitada estrictament en l'enunciat, però que hi és, tanmateix, pertinent, se li pot valorar fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no sobrepassarà els 3 punts.*

## 13. PAU 2011 · Setembre · Sèrie 2 · Exercici 3 (Opció B)

3) Comenteu el fragment següent de *Maria Rosa*, d'Àngel Guimerà (Acte I. Escena XIV). Tingueu en compte, especialment, els aspectes següents (no cal tractar-los separadament ni en el mateix ordre):

a) situeu el text, contextualitzeu-lo en l'argument de l'obra i indiqueu el paper dels diversos personatges;

b) assenyaleu quins elements de l'escena avancen fets que es desenvoluparan després, i en especial el sentit del breu diàleg entre en Gepa i en Marçal, a la vista dels esdeveniments posteriors;

c) a què es refereixen quan parlen de pagar la quinzena i quin paper juga a l'obra aquest fet?

[3 punts pel contingut; 2 punts per la capacitat d'argumentació i anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

"MARIA ROSA: Teniu una carta! Doneu-me-la de seguida! La carta!
TOMASA: Malviatge el xicot!
MARIA ROSA (*a la TOMASA*): Tu la tens, tu! Dóna-me-la!
QUIRZE: No, Tomasa!
MARIA ROSA: La carta! Que m'esteu matant, i potser hi ha notícies alegres. Jo bé te la donaria si fos del Quirze.
TOMASA: Té, que no puc més!
MARIA ROSA (*prenent-la*): Ah!
TOMASA: Veureu: ella és la seva dona.
MARIA ROSA (*mirant-la sense llegir-la*): No és de l'Andreu; i ve de Ceuta! (*Mirant la firma.*) No conec a qui l'ha escrita! Me fa por de llegir-la!
QUIRZE: Veuràs: deixa-la estar, la carta. (*L'hi vol prendre. En MARÇAL no es pot contenir i intervé.*)

MARÇAL: No! Tot, tot; que ho llegeixi. (*Canviant de cop, amb fingida indiferència*.) Sí; val més... val més saber-ho.
MARIA ROSA (*llegint*): «Molt senyor meu, com a cunyat del presidiari Andreu, tinc el sentiment de donar-li una mala notícia.» Reina santíssima! *(La MARIA ROSA vol seguir llegint i a cada punt s'ha d'eixugar els ulls perquè no veu les lletres. Parlaran tots els demés a mitja veu*.)
QUIRZE (*an en GEPA*): Què li deu haver succeït al pobre xicot?
GEPA (*an en QUIRZE*): I si fos mort?
BADORI: Pobre Andreu!
TOMASA: I pensar que això li podia haver passat al Quirze!
CALAU (*anant a trobar an en MARÇAL*): Potser ha fugit!
MARÇAL (*a part*): Que ha fugit! Ho veureu si ha fugit! (*A l'acostar-se a MARIA ROSA perquè segueixi llegint, ella ja ho fa*.)
MARIA ROSA: «Una... una mala notícia. L'Andreu estava trist cada dia, sense voler tastar cap aliment, cridant sempre: Jo sóc innocent!...» (*Pausa curta. En MARÇAL se va apartant aterrat. Cau assegut i es torna a alçar mirant si ningú l'observa*.) «... i, per últim, ahir dijous, a les nou del vespre, va morir!» Ah, l'Andreu de la meva vida i de la meva ànima! Que sóc desgraciada! (*Abraçada an en QUIRZE i a la TOMASA*.)
QUIRZE: Germana!
TOMASA: Ai, criatura, quina mala sort!
BADORI: Pobre xicot!
GEPA: Ha sigut la seva planeta! *(Pausa; tothom amb el cap baix plorós. En MARÇAL un xic apartat. En aquest moment se sent comptar diners i en Xic se'n va al fons i torna*.)
XIC (*a mitja veu an en CALAU*): Aquí al costat el capatàs ha començat a pagar la quinzena.
CALAU (*a un altre treballador*): Que paguen la quinzena.
TREBALLADOR (*a un altre*): La quinzena. (*Tots se'n van sense confusió. Això no té de resultar còmic. Sols quedaran a l'escena la MARIA ROSA, la TOMASA, en QUIRZE, en BADORI, en GEPA i en MARÇAL, que estarà un xic apartat dels altres. El dringar dels diners té de sentir-se fins que hagi caigut el teló*.)
MARIA ROSA: L'Andreu de la meva vida! Jo sóc innocent! I ho deia al morir-se! Oh! Si jo trobés l'assassino! Marçal: l'Andreu és mort (*En MARÇAL no aixeca el cap. La MARIA ROSA queda mig accidentada als braços de la TOMASA i d'en QUIRZE*.)
TOMASA: Maria Rosa!
QUIRZE: Germana!
GEPA (*va per darrere i posa la mà a l'espatlla d'en MARÇAL, que es sorprèn*): Marçal: és mort, l'Andreu. Ara tu a cobrar.
MARÇAL: Sou molt mal pensat. Si jo no la vull festejar a la Maria Rosa.
GEPA (*tot anant-se'n*): No! Si vull dir que allà ens paguen.
MARÇAL (*a part*); Sospita que me l'estimo... i res més. Això rai! Ara ja és meva. (*S'han de sentir sens interrupció els gemecs de MARIA ROSA. Pel fons travessarà l'escena un carro carregat de trastos, anant-hi al voltant gent alegre*.)"

*Els tres punts corresponents al contingut es poden assignar si l'alumne/a tracta, per separat o conjuntament, els aspectes especificats en les preguntes ( a raó d'1 punt per cadascun d'ells), és a dir, si:*

*a) la situació del fragment en el conjunt de l'obra com un episodi que és clau per a la interpretació de la peça i la identificació dels personatges;*

*b) la relació de Maria Rosa i Marçal, en especial la tensió amorosa, i l'ambigüitat del comentari d'en Gepa;*

*c) la voluntat realista de l'autor en incorporar el conflicte social contemporani, però sense aconseguir d'aprofundir-hi.*

*Si l'alumne/a complementa la seva resposta de manera correcta i coherent amb alguna qüestió no explicitada estrictament en l'enunciat, però que hi és tanmateix pertinent, se li pot assignar per aquest concepte fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no sobrepassarà els 3 punts assignats al contingut del comentari.*

## 14. PAU 2011 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 2 (Opció A)

2) En Quirze i la Tomasa constitueixen una parella molt particular en el conjunt de *Maria Rosa*. Expliqueu les característiques de la seva relació matrimonial i la funció que els dos personatges tenen en l'obra.
[2 punts]

*L'alumne/a ha d'explicar, d'una banda, com són en Quirze i la Tomasa com a parella (rudes, poc donats a la tendresa, pragmàtics davant dels conflictes, amargats per la manca de descendència...) i, de l'altra, la seva funció còmica, que contrasta amb la tensió dramàtica de la relació entre el Marçal i la Maria Rosa.*

*Cadascun d'aquest dos aspectes serà valorat amb 1 punt.*

*Es pot valorar, també, la inclusió d'altres punts, a banda dels esmentats, sempre que n'estigui ben argumentada la incorporació. La puntuació, en tot cas, no excedirà mai els 2 punts que val la pregunta.*

## 15. PAU 2011 · Juny · Sèrie 4 · Exercici 3 (Opció B)

3) Comenteu el fragment següent de *Maria Rosa*, d'Àngel Guimerà (Acte II. Escena VI). Tingueu en compte, especialment, els aspectes següents (no cal tractar-los separadament ni en el mateix ordre):

a) situeu i contextualitzeu el text en l'argument de l'obra, i indiqueu el paper dels personatges que hi intervenen directament i indirectament (Marçal, Quirze i Tomasa; i també Maria Rosa i Badori);

b) assenyaleu el sentit de les acotacions que hi ha en el fragment;

c) analitzeu la parla de Marçal: com articula el seu discurs, quins trets característics presenta.

[3 punts pel contingut; 2 punts per la capacitat d'argumentació i anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

ESCENA VI

MARÇAL; *després* QUIRZE *i* TOMASA.

MARÇAL: Reïra de!... No em vol a mi, no, aquesta dona! Han passat mesos i mesos, i, té, pitjor avui que mai! I jo no puc viure sense ella! (*Dóna dues passes resolt cap al* quarto *de la* MARIA ROSA; *s'atura, mira pertot, i retrocedeix.*) Potser sí que li vaig perdre el marit perquè ara en vingués un altre... a arreplegar la meva feina! Perquè en Badori la vol, i ella no en fuig d'en Badori com fuig de mi, no! (*Pausa.*) Mes ell s'hi acosta rialler, sense corcó aquí dintre! (*Per son pit.)* I jo, quan estic sol, i penso en la Maria Rosa, tinc de veure davant al capatàs mort i a l'Andreu mort!... (*Pausa. Passejant-se per l'escena.)* No! No! En Badori no ho serà el marit d'ella! Primer que ser-ho!...*(Fa un moviment com si anés a treure un ganivet.)* Ca! No cal, no! Ella no m'ha volgut a les bones; ja em voldrà... d'altra manera! Jo la comprometré davant de tothom a la Maria Rosa.
QUIRZE: (*des de dintre)*: Marçal!
MARÇAL: Vés que n'haig de fer, de les quinzenes!
(*Agafa la carta, i rebregant-la, se l'emporta amb ell.)*

*En* QUIRZE *I la* TOMASA *vénen de la primera porta de l'esquerra.*

QUIRZE: Marçal: la carta.
TOMASA: Porta la carta!
MARÇAL (*anant-se'n)*: Ja està tancada i jo me'n cuido.
QUIRZE: Espera't !
TOMASA: (*anant-li al darrere*): Volem saber què diu!
QUIRZE: Sembla boig!
TOMASA: Doncs a mi no se m'escapa. (*Surt corrent.)*
QUIRZE: Això no és el tracte. *(Va a sortir darrere la* TOMASA.)

*Els tres punts corresponents al contingut es poden assignar si l'alumne/a tracta, per separat o conjuntament, els aspectes especificats en les preguntes (1 punt per cadascun), és a dir, si:*

*a) la situació del fragment en el conjunt de l'obra com un episodi que és clau per a la interpretació de la peça i la identificació dels personatges;*

*b) les acotacions, que indiquen el moviment escènic dels personatges, el seu estat anímic i la seva gestualitat;*

*c) els trets característics de la llengua emprada per Marçal: oralitat, brevetat de les clàusules, expressivitat, síncopes, etc.*

*Si l'alumne/a complementa la seva resposta de manera correcta i coherent amb alguna qüestió no explicitada estrictament en l'enunciat, però que hi és tanmateix pertinent, se li pot assignar per aquest concepte fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no sobrepassarà els 3 punts assignats al contingut del comentari.*

## 16. PAU 2010 · Setembre · Sèrie 2 · Exercici 1 (Opció A)

**OPCIÓ A**

1) Enric Gallén ha remarcat: "Si un tret diferencia sobretot *Maria Rosa* de les dues peces de base realista que l'havien precedit – *La boja* i *En Pólvora* -, és l'atenció exclusiva que Guimerà atorga a la complexa relació que es basteix entre Marçal i Maria Rosa, i que va saber dur fins a les últimes conseqüències del drama". Comenteu aquest text tot explicant en tota la seva complexitat la relació entre els dos personatges, tenint en compte els sentiments de Marçal i Maria Rosa, la percepció que en tenen altres personatges, especialment el Badori i el Gepa, i el desenllaç de l'obra.
[3 punts]

*L'alumne/a ha d'explicar –tractant-ho en conjunt o separadament: com evoluciona la relació entre Marçal i Maria Rosa; què caracteritza el conflicte sentimental de la dona situada entre el record de l'Andreu i l'atracció vers el Marçal; com és vista aquesta situació de Maria Rosa pels altres personatges, singularment pel Badori i el Gepa, i com es resol al final de l'obra. Cadascun d'aquests dos aspectes es valorarà amb 1 punt.*

*Es pot valorar també la inclusió d'altres punts, a banda dels esmentats, sempre que n'estigui ben argumentada la incorporació. La puntuació, en tot cas, no excedirà mai els 3 punts que val la pregunta.*

## 17. PAU 2010 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 2 (Opció A)

2) Francesc Rierola, en sortir de l'estrena de *Maria Rosa* va escriure en el seu dietari: "He sortit del teatre indecís. Recordant escenes: crits d'amor i d'odi barrejats amb estrèpits de rialles." A partir d'aquest text, reflexioneu breument sobre la línia dramàtica ascendent de l'obra fins a un final tràgic, en què Àngel Guimerà administra moments de tensió – "crits d'amor i odi" - amb d'altres de distensió – "estrèpits de rialles"-, tot assenyalant quins creieu que són els de màxima tensió i els més relaxats.
[2 punts]

*L'alumne/a ha d'explicar, en conjunt o per separat: el procés argumental de l'obra en relació a la línia ascendent en la tensió dramàtica ( lectura de la carta en què es notifica la mort d'Andreu, l'enfrontament Badori-Marçal o l'escena en què Maria Rosa mata el Marçal) i els contrapunts de distensió (alguns diàlegs entre Tomasa i Quirze, l'evocació de la verema o l'àpat del dia del casament, per exemple).*

*Cadascun d'aquests aspectes es valorarà amb 1 punt.*

*Si l'alumne/a complementa la seva resposta de manera correcta i coherent amb alguna qüestió a banda de les esmentades, se li pot atorgar per aquest concepte fins a un punt. En tot cas, la puntuació no excedirà mai els 2 punts que val la pregunta.*

## 18. PAU 2010 · Juny · Sèrie 4 · Exercici 1 (Opció A)

**SÈRIE 4**

**1**) Segons Anton Carbonell, "*Maria Rosa* (1894) és essencialment un drama de passions humanes, enfocat des de la perspectiva romàntica tradicional de l'autor, però amb una presència interessant d'elements realistes i naturalistes. El romanticisme era el terreny en què es trobava còmoda la vena creativa de Guimerà. Tanmateix, és la primera obra en què l'autor s'aproxima a una ambientació realista més reeixida."

A partir del text reflexioneu sobre quins són els elements argumentals i formals del drama que permeten qualificar-lo de «realista» i quins, en canvi, s'ajusten més al que entenem per «romanticisme». Justifiqueu la resposta amb exemples de l'obra.
[3 punts]

*L'alumne/a ha de tractar, conjuntament o per separat: els elements que provenen del realisme (l'ús de la prosa i el llenguatge col·loquial, l'atenció a conflictes socials contemporanis i a un medi versemblant, per exemple) i els elements de procedència romàntica ( l'estructura de l'obra, l'excés passional, el moralisme o la manera de veure el conflicte social, per exemple).*

*Cadascun d'aquests aspectes es valorarà amb 1,5 punts.*

*Si l'alumne/a complementa la seva resposta de manera correcta i coherent amb alguna qüestió no explicitada estrictament en l'enunciat, però que hi és tanmateix pertinent, se li pot assignar per aquest concepte fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no sobrepassarà els 3 punts.*

## 19. PAU 2010 · Juny · Sèrie 5 · Exercici 3 (Opció B)

3) Comenteu el fragment següent de *Maria* Rosa, d'Àngel Guimerà (Acte III. Escena X). Tingueu en compte, especialment, els aspectes següents (No cal tractar-los separadament ni en el mateix ordre):

a) la contextualització del fragment en l'argument i el sentit de l'obra;
b) la caracterització dels personatges que hi intervenen.

[3 punts pel contingut; 2 punts per la capacitat d'argumentació i anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

MARÇAL (*tornant a caure assegut*): I jo també! Sinó que ara...
MARIA ROSA (*destrenant-se el cabell al seu costat*): Sembla mentida que jo siga més valenta que no pas tu. És que en tot ho sóc, més valenta!
MARÇAL: Pst! Valenta! Si bufo et faig caure.
MARIA ROSA: I com que sóc més valenta et tinc més estimació, i he fet sempre molt més per tu que no tu per mi.
MARÇAL: Què has fet, tu per mi? Llengua, has fet; llengua!
MARIA ROSA (*asseient-se molt a prop*): Què he fet? Mira't: jo estimava tant a un home, que quan va morir me vaig pensar que m'hi moria al darrere. I per tu he deixat córrer la seva memòria, tant, que ara que et veig ben bé meu, me sembla mentida que jo m'hagués estimat a... l'altre... (*En MARÇAL juga amb els cabells d'ella.*)
MARÇAL: És a dir, que ja no te l'estimes gens ni gota, an aquell?
MARIA ROSA: Si fins me fa malícia pensar que a tu no t'hagués conegut de primer! Perquè, vaja, no era com tu: ni tan resolut; ni tot ell m'agradava tant!...
MARÇAL: Quina cabellera que tens! Un s'hi ofegaria, aquí dintre.
MARIA ROSA: Però no ho diguis a ningú que jo no el volia a l'Andreu...
MARÇAL: A ningú. Això de tu a mi.
MARIA ROSA: Perquè entre els dos no hi té d'haver secrets. Cap secret, Marçal, cap!
MARÇAL: És clar que no n'hi hauria d'haver ni un, de secret. Sinó que un hom...
MARIA ROSA: M'embulles el cabell, i demà al matí...
MARÇAL: No, no tinguis por. Vés dient tu.
MARIA ROSA (*baix*): Jo per tu!. T'estimo tant, que fins hauria fet amb l'Andreu...
MARÇAL (*baix*): Digues, Maria Rosa, digues.
MARIA ROSA: Que per poder-me casar amb tu, fins hauria mort a l'Andreu. (*Amb un sanglot i abraçant-s'hi.*) Ara ja ho sóc la teva dona. Ara ja ho sóc!
MARÇAL: Sí que ets meva, sí; tota meva!
MARIA ROSA *(apartant-se*): Però tu no has fet res, per mi. Esperar! Pst! Vés! Vés!
MARÇAL (*acostant-s'hi*): Jo? Fer possible que ens caséssim, si jo ho he fet tot!
MARIA ROSA (*rient i sanglotant*): Tu? Ca! Tu t'has aprofitat de la mort d'ell.
MARÇAL: Vine. Aquí. T'ho diré abraçant-nos.
MARIA ROSA (*llençant-s'hi als braços*): Aquí em tens! Digues!
MARÇAL: Que jo per tu... (*Pausa.*) No! No!
MARIA ROSA (*rabiosa, abraçant-lo estretament*): El meu Marçal! El meu Marçal! (*Fent-li un petó que ell li torna.*)
MARÇAL: Que vaig matar jo al capatàs!
MARIA ROSA (*rient estranyament*): Digues!
MARÇAL: Vaig deixar-hi un mocador teu, que jo te l'havia pres! I vaig tirar el ganivet sota la porta de casa vostra! (*Riu fort ella.*) Anem, Maria Rosa. Anem! (*Cap al llit.*)
MARIA ROSA (*rebutjant-lo*): Aparta't! Vil! Assassino! I estic casada amb tu! I t'he besat! Oh! Mare meva!. A l'Andreu aquest tigre l'ha mort!
MARÇAL: Jo, sí; perquè t'estimo com un boig!
MARIA ROSA: Fora d'aquí! Que t'agafin!
MARÇAL (*perseguint-la luxuriós per l'escena*): No! No! Que has de ser meva!
MARIA ROSA: A l'assassino! Correu! A l'assassino!

MARÇAL: Meva! Meva! Que jo em moro de desig que siguis meva!
MARIA ROSA: More't! More't!
MARÇAL: Tu ets la meva dona, per... per tota l'eternitat!
*Se sent remor de la part defora, procurant obrir la porta.*
MARIA ROSA: Germà! A l'assassino! Germà!
MARÇAL (*agafant-la prop de la taula*): Si t'he agafat! Si et tinc!
MARIA ROSA (*lluitant per desfer-se'n*). Andreu! Andreu!
MARÇAL: Aquí! Aquí en mos braços!
MARIA ROSA (agafant un ganivet de la taula): No!... Ah!
MARÇAL: Cent petons! Mil! Tots; meus tots!
MARIA ROSA (*resistint als seus petons*): Vil!
MARÇAL (*caient els dos per terra, besant-la*): Té!... Té!
MARIA ROSA (*clavant-li el ganivet dos cops*): Doncs té tu! Té! (*S'alçarà ella; mes ell no li deixarà les faldilles que amb una mà des de terra té subjectes.*)
MARÇAL: Ah! Sang! M'has mort!
MARIA ROSA: Germà!
MARÇAL: No te n'aniràs! No... te... n'aniràs (*Agonitzant mes sens deixar anar les faldilles.*).

*L'alumne/a haurà de tractar, conjuntament o per separat, els punts següents:*

*a) situació del fragment en el conjunt de l'obra, no només en relació a l'argument sinó també a la interpretació;*

*b) el sentit del caràcter i la trajectòria de Maria Rosa i Marçal.*

*Cadascun d'aquests dos aspectes es valorarà amb 1'5 punts.*

*Si l'alumne/a complementa la seva resposta de manera correcta i coherent amb alguna qüestió no explicitada estrictament en l'enunciat, però que hi és tanmateix pertinent, se li pot assignar per aquest concepte fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no sobrepassarà els 3 punts assignats al contingut del comentari.*

## 20. PAU 2006 · Setembre · Sèrie 4 · Exercici 2 (Opció B)

**Pregunta 2**

La pregunta val 2 punts. Es demana una explicació breu de la qüestió que s'hi formula, que és prou concreta. El que es valora, doncs, és l'adequació de la resposta a la pregunta plantejada. No es tracta de desenvolupar un tema general a partir de la qüestió formulada.

## 21. PAU 2006 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 1 (Opció A)

**OPCIÓ A**

**Pregunta 1**

La pregunta val 3 punts, que es distribueixen a raó de 1,5 per cada una de les dues qüestions orientades en l'enunciat, de manera que la no resposta de qualsevol d'aquestes qüestions farà que no es valori el punt i mig assignat.

Si l'alumne/a desenvolupa de manera correcta i coherent alguna qüestió no explicitada estrictament en l'enunciat, però pertinent en relació amb l'afirmació inicial de la pregunta formulada (*Terra baixa* com a drama realista), per aquest concepte se li pot assignar fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no sobrepassarà els 3 punts.

En aquest cas, la resposta de l'alumne/a ha de plantejar qüestions com les següents:

- com a elements realistes, entre altres, els tipus i la caracterització dels personatges; el marc en què es mouen; l'exposició de les relacions socials entre els personatges; el llenguatge utilitzat per la majoria; el fet que el drama sigui en prosa,...
- com a elements que s'escapen del realisme, bàsicament la significació simbòlica dels espais «terra alta», «terra baixa», l'idealisme de Manelic,...

## 22. PAU 2006 · Juny · Sèrie 3 · Exercici 2 (Opció A)

**Pregunta 2**
La pregunta val 2 punts. Es demana una explicació breu de la qüestió que s'hi formula, que és prou concreta. El que es valora, doncs, és l'adequació de la resposta a la pregunta plantejada. No es tracta de desenvolupar un tema general a partir de la qüestió formulada.

En aquest cas, l'alumne/a es pot referir a l'oposició «terra baixa» / «terra alta» per a explicar el sentit de la «terra alta», la muntanya, com a lloc pur i incontaminat, on no hi ha mentida ni falses relacions socials, en oposició a la plana, on resideix la majoria social, envilida pels vicis i passions, pel domini d'uns sobre els altres,...

## 23. PAU 2005 · Setembre · Sèrie 3 · Exercici 3 (Opció B)

**Pregunta 3**
El comentari de text es valora en 5 punts, distribuïts de la següent manera: 3 per a l'avaluació dels continguts, i 2 pels aspectes metodològics del comentari.

– 3 punts per l'avaluació dels continguts. Els tres punts es poden assignar si l'alumne en el seu comentari tracta els aspectes orientats en l'enunciat (a raó d'un punt per cadascun), és a dir:

. situa el fragment en el marc de l'argument del drama i en valora la importància per al desenvolupament d'aquest argument;

. sap interpretar els elements del fragment que, desenvolupats al llarg de l'obra, faciliten una lectura simbòlica de la «terra baixa» en oposició a la «terra alta» («l'aigua dels cims» / «l'aigua de la mar»; les «lleis d'ací baix» / «les mestralades [que] m'han fet lliure»);

. sap extreure del fragment els trets que caracteritzen el personatge de Manelic, innocent i pur i, alhora, apassionat i ferotge («grapat de neu que es va fondre mirant-te», «home i fera»).

El comentari de l'alumne/a no cal que se centri exclusivament en aquests tres aspectes, però els ha de tenir en compte; per tant, cada un d'aquests que no trobi resposta en el desenvolupament de l'alumne/a no sumarà el punt que li correspon. Això no obstant, si desenvolupa correctament i de manera coherent en el seu discurs algun altre aspecte del text proposat, no indicat expressament en l'enunciat, per aquest concepte se li pot assignar fins a 1 punt, sense sobrepassar mai la puntuació de 3 punts.

– 2 punts pels aspectes metodològics del comentari. Es tracta d'avaluar la capacitat d'argumentació, l'ordenació de les idees, la coherència del discurs, la capacitat expressiva que demostri l'alumne/a i, en general, els aspectes propis de la redacció.

Un dels dos punts s'assigna al que és pròpiament metodologia de comentari (capacitat d'anàlisi del text, saber-ne extreure idees de manera argumentada i no servir-se'n com a pretext). No cal valorar negativament una estructuració de caràcter escolar (localització, determinació del tema, divisió en parts, etc.), però tampoc exigir-la. En tot cas, l'alumne/a ha de demostrar que en sap treure profit i que no la utilitza com a simple carcassa metodològica més aviat inútil. El que s'ha de valorar negativament és que prescindeixi de comentar pròpiament el text i es limiti a prendre'l com a pretext per a una acumulació innecessària d'idees o teories, encara que no siguin incorrectes si ens referíssim a d'altres fragments de l'obra o a l'obra en general.

L'altre punt s'assigna als aspectes de redacció del comentari: la fluïdesa del llenguatge, l'adequació del vocabulari, la claredat en la redacció i la puntuació.

No cal una nota específica per a cada un d'aquests dos aspectes. Les indicacions anteriors no són més que una pauta, que el corrector sabrà utilitzar prou per a establir la puntuació entre zero i dos punts.

## 24. PAU 2005 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 3 (Opció B)

**Pregunta 3**
El comentari de text es valora en 5 punts, distribuïts de la següent manera: 3 per a l'avaluació dels continguts, i 2 pels aspectes metodològics del comentari.

– 3 punts per l'avaluació dels continguts. Els tres punts es poden assignar si l'alumne en el seu comentari tracta tots els aspectes orientats en l'enunciat (a raó d'un punt per cadascun), és a dir:

. sap situar el fragment en l'argument de l'obra (proper al desenllaç, quan Manelic ha estat foragitat de la casa per en Sebastià, però la Marta està decidida a marxar amb ell);

. sap extreure del text aquells elements que permeten caracteritzar i diferenciar els personatges de Pepa i Josep, d'una banda (sotmesos a la voluntat de l'amo) i, de l'altra, la Nuri (innocent, que judica les coses amb ulls nets) i la Marta (que ha descobert l'amor en Manelic i un nou sentit per a la seva vida);

. sap valorar, en l'última intervenció de Marta, les referències al sentit de la «terra baixa» i la «terra alta», bàsiques per a una interpretació correcta de l'obra.

El comentari de l'alumne/a no cal que se centri exclusivament en aquests tres aspectes, però els ha de tenir en compte; per tant, cada un d'aquests que no trobi resposta en el

desenvolupament de l'alumne no sumarà el punt que li correspon. Això no obstant, si desenvolupa correctament i de manera coherent en el seu discurs algun altre aspecte del text proposat, no indicat expressament en l'enunciat, per aquest concepte se li pot assignar fins a 1 punt, sense sobrepassar mai la puntuació de 3 punts.

– 2 punts pels aspectes metodològics del comentari. Es tracta d'avaluar la capacitat d'argumentació, l'ordenació de les idees, la coherència del discurs, la capacitat expressiva que demostri l'alumne/a i, en general, els aspectes propis de la redacció.

Un dels dos punts s'assigna al que és pròpiament metodologia de comentari (capacitat d'anàlisi del text, saber-ne extreure idees de manera argumentada i no servir-se'n com a pretext). No cal valorar negativament una estructuració de caràcter escolar (localització, determinació del tema, divisió en parts, etc.), però tampoc exigir-la. En tot cas, l'alumne/a ha de demostrar que en sap treure profit i que no la utilitza com a simple carcassa metodològica més aviat inútil. El que s'ha de valorar negativament és que prescindeixi de comentar pròpiament el text i es limiti a prendre'l com a pretext per a una acumulació innecessària d'idees o teories, encara que no siguin incorrectes si ens referíssim a d'altres fragments de l'obra o a l'obra en general.

L'altre punt s'assigna als aspectes de redacció del comentari: la fluïdesa del llenguatge, l'adequació del vocabulari, la claredat en la redacció i la puntuació.

No cal una nota específica per a cada un d'aquests dos aspectes. Les indicacions anteriors no són més que una pauta, que el corrector sabrà utilitzar prou per a establir la puntuació entre zero i dos punts.

## 25. PAU 2005 · Juny · Sèrie 4 · Exercici 2 (Opció A)

**Pregunta 2**

La pregunta val 2 punts. Es demana una explicació breu de la qüestió que s'hi formula, que és prou concreta. El que es valora, doncs, és l'adequació de la resposta a la pregunta plantejada. No es tracta de desenvolupar un tema general a partir de la qüestió formulada.

En aquest cas, l'alumne/a ha de saber distingir entre els models de relació amorosa que suposen, respecte de Marta, Sebastià i Manelic. El primer entén l'amor com a possessió i domini; el segon, com a sentiment pur. D'altra banda, es pot referir a la càrrega de passió que s'afegeix al sentiment amorós per part dels dos homes. De manera complementària, es pot tenir en compte l'especial relació de la Nuri, tant amb la Marta com amb Manelic.

## 26. PAU 2001 · Setembre · Sèrie 4 · Exercici 1 (Opció B)

# OPCIÓ B

## Pregunta 1

- La pregunta val tres punts. Tal i com està establert en les pautes generals de correcció, almenys dos dels tres punts han d'estar relacionats amb la manera com s'han desenvolupat els aspectes guiats en l'enunciat de la pregunta. Això no vol dir, és clar, que qui se centri només en els aspectes guiats no pugui tenir -si ho fa bé- els tres punts. El que sí que vol dir, però, és que qui no parli dels aspectes assenyalats en l'enunciat només pot tenir, com a màxim, un punt. En aquest cas concret, el que cal valorar especialment és:
    - La capacitat d'argumentació, de saber desenvolupar correctament un assumpte.
    - Guimerà en el teatre català del XIX. Alguna referència per a situar-lo com a principal dramaturg del moment.
    - *Terra baixa* i l'evolució cap a un teatre en clau realista. L'obra és el punt culminant de la trajectòria guimeraniana i del teatre vuitcentista.
    - Obra tardana. El 1897 la modernitat era una altra (simbolisme, teatre d'idees, etc.)
- Guia de puntuació:
    - En aquesta pregunta és especialment difícil establir una guia de puntuació gaire pautada perquè l'argumentació es pot enfocar des de perspectives diferents. En qualsevol cas, almenys un punt hauria de valorar la capacitat de l'alumne/a a l'hora de plantejar i desenvolupar una argumentació d'aquestes característiques.
    - Un punt per a una bona localització de l'obra en el context del teatre del XIX.
    - Un punt per a un bon plantejament de la qüestió de les limitacions de l'obra respecte als corrents teatrals més moderns del moment.

  En qualsevol cas, aquesta guia de puntuació no cal que sigui aplicada estrictament. El corrector ha de tenir en compte que l'examen és una prova de coneixements, però també de maduresa.

## 27. PAU 2001 · Juny · Sèrie 2 · Exercici 2 (Opció A)

## Pregunta 2

- La pregunta val dos punts. En aquest segon apartat de l'examen es demana sempre una explicació breu, per la qual cosa cal valorar l'adequació de la resposta a la pregunta concreta que es formula i no tant la capacitat per desenvolupar un tema. En aquest cas concret, el que cal valorar especialment és:
    - La diferència entre la Nuri i la resta de personatges secundaris, allò que la caracteritza com a personatge (ingenuïtat, etc.).
    - La proximitat a Marta i les similituda entre ambdós personatges (orígens i trajectòria similars).
    - L'obsessió de Guimerà per aquests personatges desarrelats.
- Guia de puntuació:
    - Un punt i mig per a una bona caracterització del personatge.
    - Mig punt per a una comparació mínimament acceptable entre Nuri i Marta.
    - Cal penalitzar, almenys amb un punt, el fet d'allargar-se innecessàriament en la simple descripció de l'argument.

  En qualsevol cas, aquesta guia de puntuació no cal que sigui aplicada estrictament. El corrector ha de tenir en compte que l'examen és una prova de coneixements, però també de maduresa.

## 28. PAU 2001 · Juny · Sèrie 5 · Exercici 3 (Opció A)

# Pregunta 3

- Tres punts per a l'avaluació dels continguts. Tal i com està establert en les pautes generals de correcció, almenys dos dels tres punts han d'estar relacionats amb la manera com s'han desenvolupat els aspectes guiats en l'enunciat de la pregunta. Això no vol dir, és clar, que qui se centri només en els aspectes guiats no pugui tenir -si ho fa bé- els tres punts. El que sí que vol dir, però, és que qui no parli dels aspectes assenyalats en l'enunciat només pot tenir, com a màxim, un punt. En aquest cas concret, el que cal valorar especialment és:
  - La caracterització de Manelic en la seva primera aparició. Elements que el situen com a personatge de la terra alta. Caldria analitzar-los tant pel que fa a comportament i actituds com a llenguatge.
  - El paper de cor dels personatges secundaris i la idea de complicitat amb l'engany que estan a punt de protagonitzar.
  - El paper específic de Xeixa i l'actitud que representa.
  - La referència al llop.
  - Guia de puntuació:
    - Dos punts per a una bona caracterització de les actituds de Manelic. Caldria esmentar algun aspecte de caire estilístic o de llenguatge. Si no, com a mínim caldria restar mig punt. Mig punt podria ser també per a una bona explicació de la referència al llop.
    - Mig punt per a la caracterització de Xeixa (es demana en l'enunciat).
    - Mig punt per a una mínima caracterització de la funció coral dels altres personatges.

    En qualsevol cas, aquesta guia de puntuació no cal que sigui aplicada estrictament. El corrector ha de tenir en compte que l'examen és una prova de coneixements, però també de maduresa.

- Dos punts per a l'avaluació de la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees, la coherència del discurs, la fluïdesa expressiva, i, en definitiva, la metodologia de comentari.
  - Un dels dos punts d'aquest apartat de la puntuació hauria de ser per al que pròpiament és la metodologia de comentari (la capacitat per a analitzar un text, saber-ne extreure idees de manera argumentada i no servir-se'n com a pretext. En aquest sentit, no cal valorar negativament una estructuració de caràcter escolar (localització, determinació del tema, divisió en parts, etc.), però tampoc no cal exigir-la. En cas que l'alumne/a se'n serveixi, el que convé és veure si sap fer-ne ús a l'hora d'extreure idees o es converteix en una simple carcassa metodològica més aviat inútil. El que sí que cal valorar negativament és que l'alumne/a pràcticament s'oblidi que està comentant un text i afegeixi una acumulació innecessària d'idees, encara que aquestes idees afegides no siguin pròpiament incorreccions.
  - L'altre punt seria més pròpiament per a la fluïdesa del llenguatge, l'adequació del vocabulari, la claredat en la redacció i la puntuació.
  - No cal una nota específica per a cada un d'aquests dos aspectes. La indicació només és una pauta. El corrector ha de ser prou hàbil com per a avaluar de manera global entre zero i dos punts.

## 29. PAU 2000 · Setembre · Sèrie 2 · Exercici 2 (Opció A)

Solució no disponible: la pauta oficial no la inclou o no s'ha pogut localitzar.

## 30. PAU 2000 · Setembre · Sèrie 6 · Exercici 3 (Opció B)

**Pregunta 3**

- Tres punts per a l'avaluació dels continguts. Tal i com està establert en les pautes generals de correcció, almenys dos dels tres punts han d'estar relacionats amb la manera com s'han desenvolupat els aspectes guiats en l'enunciat de la pregunta. Això no vol dir, és clar, que qui se centri només en els aspectes guiats no pugui tenir -si ho fa bé- els tres punts. El que sí que vol dir, però, és que qui no parli dels aspectes assenyalats en l'enunciat només pot tenir, com a màxim, un punt. En aquest cas concret, el que cal valorar especialment és:
    - Situar el text en l'obra, sense que això vulgui dir allargar-se explicant-ne l'argument. Malament si l'alumne/a no sap veure que som al desenllaç. La localització de l'escena, per tant, en aquest cas és essencial. No cal premiar el fet de localitzar-la. Sí que cal penalitzar a qui no ho faci, però.
    - La contraposició entre els dos protagonistes, la qual es pot deduir a partir de la caracterització de cada un d'ells. Aquesta caracterització s'ha de fer sempre a partir del text, que ofereix prou elements: la lluita en solitari de Manelic, el fet que Sebastià recorri a l'ajut dels altres (de la societat), les intencions de cada un d'ells, la contraposició simbòlica home-llop, etc. També es pot parlar de la tensió dramàtica que crea el contrast entre en els dos personatges, precisament en el moment culminant de l'obra.
    - Alguna referència a l'actitud de Marta, que es decanta per un dels dos contendents. Cal valorar la referència, però no exigir-la.
    - L'expressivitat del llenguatge. Fer una mica d'anàlisi retòrica en aquesta línia.
    - Interpretació del desenllaç de l'obra, inclosa la utilització del llop com a referent simbòlic i la diferenciació entre la terra alta i la terra baixa. Cal veure-ho a partir de l'anàlisi de la rèplica final.
- Guia de puntuació:
    - Cal penalitzar contundentment la manca de localització del text en l'obra. No pot tenir més d'un punt qui no sàpiga que aquest és el desenllaç. I el tindria, és clar, si expliqués molt bé les altres coses.
    - No cal premiar, en canvi, el fet de localitzar el text correctament. Gairebé és un punt de partida imprescindible.
    - Un punt i mig per la caracterització dels dos personatges i la contraposició entre ells. No podem donar tota la puntuació si no s'exemplifica en el text el que es diu.
    - Mig punt per la referència al llenguatge i a la retòrica del moment climàtic.
    - Un punt per a una bona anàlisi de la rèplica final de Manelic.

  En qualsevol cas, aquesta guia de puntuació no cal que sigui aplicada estrictament. El corrector ha de tenir en compte que l'examen és una prova de coneixements, però també de maduresa.

- Dos punts per a l'avaluació de la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees, la coherència del discurs, la fluïdesa expressiva, i, en definitiva, la metodologia de comentari.
    - Un dels dos punts d'aquest apartat de la puntuació hauria de ser per al que pròpiament és la metodologia de comentari (la capacitat per a analitzar un text, saber-ne extreure idees de manera argumentada i no servir-se'n com a pretext. En aquest sentit, no cal valorar negativament una estructuració de caràcter escolar (localització, determinació del tema, divisió en parts, etc.), però tampoc no cal exigir-la. En cas que l'alumne/a se'n serveixi, el que convé és veure si sap fer-ne ús a l'hora d'extreure idees o es converteix en una simple carcassa metodològica més aviat inútil. El que sí que cal valorar negativament és que l'alumne/a pràcticament s'oblidi que està comentant un text i afegeixi una acumulació innecessària d'idees, encara que aquestes idees afegides no siguin pròpiament incorreccions.
    - L'altre punt seria més pròpiament per a la fluïdesa del llenguatge, l'adequació del vocabulari, la claredat en la redacció i la puntuació.
    - No cal una nota específica per a cada un d'aquests dos aspectes. La indicació només és una pauta. El corrector ha de ser prou hàbil com per a avaluar de manera global entre zero i dos punts.

**BAREM GRAMATICAL**

Respecte al nivell de correcció lingüística i la possibilitat de poder abaixar fins a un punt la nota final:

- Cal recordar, abans que res, que disposem d'aquesta possibilitat. En les caselles on s'indica la puntuació de cada pregunta cal afegir si restem un punt o mig punt per qüestions gramaticals.
- Les errades poden ser de qualsevol tipus: ortografia, sintaxi, etc. Els problemes d'expressió, però que no siguin estrictament gramaticals no els tindrem en compte ara sinó en l'avaluació de cada una de les preguntes.
- Descomptarem un punt si en l'examen hi ha errades gramaticals greus i reiterades (b/v, h, frases sense cap mena de coherència gramatical, barbarismes flagrants, greus problemes de puntuació, etc.)
- Descomptarem mig punt si hi ha algunes errades greus (quatre o cinc) o bé si hi ha errades reiterades però no tan greus (accents, dièresis, problemes de puntuació que són evidents però no fan mal als ulls, construccions dubtoses, determinats errrors en l'ús del relatiu, errors amb els pronoms febles, etc.) Òbviament, descomptarem un punt si coincideixen ambdues coses: les quatre o cinc errades greus i les errades lleus reiterades.
- No cal que descomptem res si s'escapa alguna errada greu -els lapsus s'han de perdonar- o algunes errades lleus no reiterades.

Cal tenir en compte també que en casos extraordinàriament extrems -aquells que no hi ha per on agafar-los i que gramaticalment són pràcticament incorregibles- es descomptaran dos punts.

## 31. PAU 2000 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 3 (Opció B)

# Pregunta 3

- Tres punts per l'avaluació dels continguts. Tal i com està establert en les pautes generals de correcció, almenys dos dels tres punts han d'estar relacionats amb la manera com s'han desenvolupat els aspectes guiats en l'enunciat de la pregunta. Això no vol dir, és clar, que qui se centri només en els aspectes guiats no pugui tenir -si ho fa bé- els tres punts. El que sí que vol dir, però, és que qui no parli dels aspectes assenyalats en l'enunciat només pot tenir, com a màxim, un punt. En aquest cas concret, el que cal valorar especialment és:
  - Si saben localitzar mínimament el text en l'obra.
  - L'actuació dels diferents personatges en el diàleg: la diferència entre Nuri i els altres; les opinions que tenen respecte al conflicte, la incapacitat per a reaccionar davant de la injustícia. A partir d'aquí, ha de quedar clara la funció d'aquests personatges en l'obra.
  - El caràcter quasi coral d'aquests personatges secundaris.
  - La posició de Marta en aquest moment concret del conflicte.
  - El lligam entre els desitjos de Marta i la interpretació de l'obra a propòsit de la contraposició entre la terra alta i la terra baixa.
- Guia de puntuació:
  - El fet de saber situar el text en l'obra no és, per ell mateix, un motiu per a augmentar la puntuació. La manca de localització sí que ha de ser penalitzada, com a mínim amb mig punt. També cal penalitzar, a criteri del corrector segons els casos, el fet que s'allarguin explicant innecessàriament qüestions argumentals.
  - Un punt si saben explicar la posició dels personatges secundaris.
  - Un punt si saben explicar la posició de Marta en aquest moment del conflicte i en relació amb la resta de l'obra.
  - Un punt per a la interpretació dels desitjos de Marta i la relació amb la interpretació de l'obra. (la contraposició entre la terra alta i la terra baixa).

  En qualsevol cas, aquesta guia de puntuació no cal que sigui aplicada estrictament. El corrector ha de tenir en compte que l'examen és una prova de coneixements, però també de maduresa.

- Dos punts per l'avaluació de la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees, la coherència del discurs, la fluïdesa expressiva, i, en definitiva, la metodologia de comentari.

- Un dels dos punts d'aquest apartat de la puntuació hauria de ser per al que pròpiament és la metodologia de comentari (la capacitat per a analitzar un text, saber-ne extreure idees de manera argumentada i no servir-se'n com a pretext. En aquest sentit, no cal valorar negativament una estructuració de caràcter escolar (localització, determinació del tema, divisió en parts, etc.), però tampoc no cal exigir-la. En cas que l'alumne/a se'n serveixi, el que convé és veure si sap fer-ne ús a l'hora d'extreure idees o es converteix en una simple carcassa metodològica més aviat inútil. El que sí que cal valorar negativament és que l'alumne/a pràcticament s'oblidi que està comentant un text i afegeixi una acumulació innecessària d'idees, encara que aquestes idees afegides no siguin pròpiament incorreccions.
- L'altre punt seria més pròpiament per a la fluïdesa del llenguatge, l'adequació del vocabulari, la claredat en la redacció i la puntuació.
- No cal una nota específica per a cada un d'aquests dos aspectes. La indicació només és una pauta. El corrector ha de ser prou hàbil com per a avaluar de manera global entre zero i dos punts.

# BAREM GRAMATICAL

Respecte al nivell de correcció lingüística i la possibilitat de poder abaixar fins a un punt la nota final:

- Cal recordar, abans que res, que disposem d'aquesta possibilitat. En les caselles on s'indica la puntuació de cada pregunta cal afegir si restem un punt o mig punt per qüestions gramaticals.
- Les errades poden ser de qualsevol tipus: ortografia, sintaxi, etc. Els problemes d'expressió, però que no siguin estrictament gramaticals no els tindrem en compte ara sinó en l'avaluació de cada una de les preguntes.
- Descomptarem un punt si en l'examen hi ha errades gramaticals greus i reiterades (b/v, h, frases sense cap mena de coherència gramatical, barbarismes flagrants, greus problemes de puntuació, etc.)
- Descomptarem mig punt si hi ha algunes errades greus (quatre o cinc) o bé si hi ha errades reiterades però no tan greus (accents, dièresis, problemes de puntuació que són evidents però no fan mal als ulls, construccions dubtoses, determinats errors en l'ús del relatiu, errors amb els pronoms febles, etc.) Òbviament, descomptarem un punt si coincideixen ambdues coses: les quatre o cinc errades greus i les errades lleus reiterades.
- No cal que descomptem res si s'escapa alguna errada greu -els lapsus s'han de perdonar- o algunes errades lleus no reiterades.

Cal tenir en compte també que en casos extraordinàriament extrems -aquells que no hi ha per on agafar-los i que gramaticalment són pràcticament incorregibles- es descomptaran dos punts.

## 32. PAU 2000 · Juny · Sèrie 3 · Exercici 2 (Opció A)

Solució no disponible: la pauta oficial no la inclou o no s'ha pogut localitzar.